

[Lysholt Hansen.]

langt fra. Også det blinde barn har ganske givet bedst af at leve hele sin barndom hos sine naturlige forældre, såfremt forældrene ellers forstår at opdrage det til trods for alle de psykiske problemer, der som regel er både for forældrene og børnene. Ministeren foreslår derfor øget forældrevejledning med rådgivning i hjemmet, forældrekursus og forældrebesøg på skolerne, alt sammen med det ene formål: at gøre det blinde barn så vel skikket til at klare sig i tilværelsen, som det er menneskeligt muligt.

Skolepligten indtræder i dag for det blinde barn med det ottende år; det foreslås nu ændret til det syvende år. Pligten varer i ti år, hvorefter i mange tilfælde kommer den erhvervsmæssige uddannelse. Ændringen i blindhedsårsagerne — et forhold, der har fået sin ganske særlige omtale i blindekommissionens betænkning — gør det særlig ønskeligt at få det blinde barn under tilsyn så tidligt som muligt. Det skal nemlig lære at være blindt, lære at klare sig med de muligheder, det nu råder over. Det er, som det så ofte er sagt fra Dansk Blindesamfunds side, ikke det, man har mistet, der tæller, men det, man har tilbage, for på det skal hele fremtiden bygges op.

Under kommissionens arbejde har man også etableret forsøg af forskellig art, hvoraf det betydningsfuldeste er forsøget med blindekonsulenter. I lande som Amerika og England har man i mange år kendt blindekonsulenter eller home teachers, som man kalder dem; det er i reglen mennesker, der selv er blinde. Takket være tipsmidler og bevillinger fra socialministeriet og Dansk Blindesamfund har man herhjemme i det sidste års tid forsøgsvis prøvet en konsulentordning. Man har aflagt omkring 1 000 besøg hos ca. 700—800 blinde og stærkt svagsynede. I den redegørelse, som socialministeriets videnskabelige konsulent, Henning Friis, har udarbejdet på grundlag af en efterundersøgelse af de elever, der har forladt blindeinstituttet i København i årene 1939, 1941, 1943, 1945 og 1947, har man fået en klar bekræftelse på de beretninger, konsulenterne har hjembragt fra deres besøg.

Begrænsningen i de blindes valg af be-

skæftigelse fremgår af, at af 102 mænd, der omfattedes af undersøgelsen, er de 62 børstenbindere, At deres fortjenstmuligheder er meget små, ses deraf, at af de 40 selvstændige håndværkere tjener 11 ingenting, 18 har en indtægt under 1 200 kr., 10 en indtægt mellem 1 200 og 3 600 kr. og 1 en indtægt over 3 600 kr. årlig. Af de 19, der beskæftiges på beskyttede værksteder, tjente 1 under 1 200 kr., 8 havde en indtægt mellem 1 200 og 3 600 kr. og endelig 10 en indtægt over 3 600 kr. årlig.

Jeg synes, det er helt naturligt, at ministeren på baggrund af disse oplysninger har følt sig opfordret til at medvirke til en bedring af disse forhold.

I de senere år er det lykkedes at få blinde placeret som industriarbejdere og telefonpassere. I en oversigt, som Dansk Blinde-samfund har udarbejdet i efteråret, oplyses det, at man på det tidspunkt havde 32 telefonpassere; de tjente tilsammen 256 000 kr. på et år. Men det er værd at mærke sig, at de sparede det offentlige for 127 000 kr., som de ville have kunnet få i invaliderente. Jeg synes, det understreger, at alle bestræbelser der fører til øget beskæftigelse af blinde, må støttes, først og fremmest af hensyn til de blinde, men også fordi det er den billigste form for hjælp, man har. Ledighed betyder jo ikke alene fattigdom, men også modløshed og en følelse af overflodighed. Det forstod man i 30ernes arbejdsløshedsperiode. De blinde er imidlertid ikke kommet over dette stadium endnu. 32 telefonpassere og 20 industriarbejdere! Det er ganske vist 52 mere end for 20 år siden; det er et fremskridt, og det er et fremskridt, som kan føres videre gennem denne lov.

Jeg synes, at der påhviler det offentlige, stat og kommune, et tungt ansvar, som understreges af beretningerne i blindekommissionens betænkning. Jeg kan derfor ikke lade være med at henstille til de offentlige myndigheder at tænke på de blinde, når de skal ansætte telefonpassere, og, når de skal købe varer ind, som fremstilles af blinde, da at gøre deres indkøb i disse specielle udsalg.

Der foreslås i lovforslaget oprettet et blindenævn, hvori de på dette område interesserede parter bliver repræsenteret. Det forekommer mig at være en fornuftig